

Repertoiret...

Denne rubrik omfatter film af interesse for „Kosmorama“s læsere, i dette nummer premierer i tiden 16. 11. 1963–15. 1. 1964 (redaktionens slutning).

- ADVENTURES OF A YOUNG MAN (Vinderen taber altid), U.S.A. 1962. *Martin Ritt* skildrer i filmens begyndelse smukt natur og stemning; kraftfulde præstationer af *Paul Newman*, *Juano Hernandez*, *Dan Dailey* og *Fred Clark* opliver en i øvrigt slæbende og tam film, der navnlig hæmmes voldsomt af *Richard Beymers* triste spil i hovedrollen.
- BILLY ROSE'S JUMBO (Billy Rose's Jumbo), U.S.A. 1962. *Charles Walters'* musical har mange af sin genres bedste kvaliteter, den er musikalsk koncentreret om en enkel og sentimental historie samt festlig og inciterende i de store optrin. *Busby Berkeley* er med på credits. *Doris Day* forskønner den kønne lille film.
- THE CARDINAL (Kardinalen), U.S.A. 1963. Anmeldt i dette nr.
- DAVID AND LISA (David og Lisa), U.S.A. 1962. Usentimental, usensationalistisk og gennemgående sympatisk skildring af sindslidende. *Eleanor Perrys* manuskript synes redeligt disponeret, og *Frank Perrys* instruktion er ligefrem, i retning af det pæne. Filmen er lidt mere end seværdig og rummer udmærkede præstationer af *Keir Dullea*, *Janet Margolin* og *Howard da Silva*.
- 55 DAYS AT PEKING (55 dage i Peking), U.S.A. 1962. *Nicholas Ray* er selv med i denne gigantfilm, som navnlig i sin indledning udnytter lærredets muligheder med fantasi. Historien er effektivt fortalt, men *Charlton Heston* skæmmer fælt, og *Ava Gardners* gådefulde dame begynder spændende, men ender banalt.
- FROM RUSSIA WITH LOVE (Agent 007 jages), England 1963. Anmeldt i dette nr.
- HUD (Den utæmmelige), U.S.A. 1962. *Martin Ritt* placerer sin Texas-familie naturligt i omgivelserne, som *James Wong Howe* har fastholdt i sine klare billeder. Personerne beskrives sikkert, men uddybes for svagt, og generations- og typemødsætninger føres ikke igennem. Fast og nuanceret spil af *Paul Newman*, men især af *Patricia Neal*.
- THE INTRUDER (Lynchning (Terror i Alabama)), U.S.A. 1962. *Roger Corman* har taget ferie fra *Poe*-filmatiseringerne med denne lille kontroversielle og hårdtslående film i bedste amerikanske samfundsanklagende stil. Den præcise eksposition afløses af mindre tilfredsstillende pædagogik og psykologi. *William Shatner* glat og effektiv som demagogen.
- IT'S A MAD, MAD, MAD, MAD WORLD (Hopla, vi lever), U.S.A. 1963. *Stanley Kramer* skruer gamle farceeffekter over gevind og opnår kun i glimt at interessere for sine moraliseringer over penges magt, gridskhed, ambitioner m. m. Rollelisten er overdådig – bedst er *Jerry Lewis*, som slet ikke er med på credits.
- IVANOVO DESTVO (Ivans barndom), U.S.S.R. 1962. *Andrej Tarkovskijs* fortælling om partisandrenge Ivan (*Kolya Burlaiyev*) er uklar og skematisk i formen, en art modernisme, der lader historien slem i stikken, tragisk her hvor den i forvejen er løs og forsøgt samlet med for store følelsesmæssige appeller til publikums sentimentalitet.
- QUATTRO GIORNATE DI NAPOLI (4 dage i Neapel), Italien 1962. *Nanni Loy's* rekonstruerede reportage om Neapels befrielse er autentisk i det massebeskrivende, men forstyrres af for megen patos og heroisme i de udvalgte let dramatiserede episoder.
- SEKSTET, Danmark 1963. Dansk films seneste forsøg i den moderne stil er en fatal misforståelse. *Paul Bachs* katastrofalt forlorne manuskript kunne ikke reddes af enkelte gode ideer i *Annelise Hovmands* ofte nydeligt saglige iscenesættelse.
- THE VICTORS (Sejrherrerne), England 1963. *Carl Foreman* får ikke sagt sandheden om krigen i sin ærgerrige, prætentiose og meget kluntede film. Det episodiske i handlingen, det banale i psykologien og den anstrengte symbolik i den uspændende iscenesættelse gør filmen kedelig og overfladisk.
- LES YEUX SANS VISAGE (Øjne uden ansigt), Frankrig 1959. *Franjus* anden spillefilm viste sig at være et mat og perspektivløst forsøg i skrækkfilmgenren. Fandt aldrig balancen mellem alvor og ironi, var sensationalistisk, uden poesi og uden følelse i kunstfærdigheden.